

1 for hver 68 Indbyggere, altsaa en meget bethydelig Nedgang. Uagtet der, som sagt, har været indført en saadan Afgift ogsaa i Kjøbstæderne, har der dog derfra lydt jævnlige Klager over, at Hundeantallet var overordentlig stort, og der er blevet yttret Dulle om, at man vilde anvende den samme Fremgangsmaade som i Kjøbenhavn, nemlig at forøge Afgiften, idet man oplyste, at der var Kjøbstæder, s. Ex. Faaborg, som er den værste i den Henseende, hvor hver 11te Person i Byen holdt en Hund. Ogsaa fra Landet har der jævnligt lydt lignende Klager, idet baade Befreden og Markfreden maatte lide under det store Antal omstreifende Hunde, som der findes, og da nu Videnskaben har sluttet sig til den Erkjendelse, som har udviklet sig, at et altfor stort Antal af Hunde er skadeligt, og paavilist mange Sygdomme baade hos Dyr og Mennesker som Følge af Hundeholde, og da det dernæst i nationaloeconomist Henseende ligefrem kan paavises, at et overordentligt stort Antal Hunde, hvis Nytte man ikke let vil kunne eftervise, fortræder en overordentlig stor Capital, som kunde anvendes paa anden Maade, saa har Udvalget ganske maattet slutte sig til den i Ministeriet herskende Anskuelse, at der burde foretages præventive Skridt for at formindste Hundeantallet. I Erkjendelsen af, at et saadant Skridt virkelig var nødvendigt, muligt endog ogsaa paatrængende nødvendigt, har Udvalget imidlertid ikke kunnet berolige sig ved at henstille til Communalbestyrelserne og Sogneforstanderskaberne, hvorvidt de i Kjøbstæderne ville forhøje Afgiften og paa Landet indføre den, thi det har ikke kunnet været skult for Udvalget, at de communale Bestyrelser, der jo ere udgaaede af selve Befolkningen, ville have meget vanskeligt ved at træffe Bestemmelser, som skulle modvirke denne Udfik, om jeg maa bruge dette Udtryk, med det store Hundehold, som netop hele Befolkningen selv tager Deel i, og som de Personer, som ere Medlemmer af Communalbestyrelserne, i Reglen ogsaa tage Deel i. Man har derfor meent, at man ved at overlade Sagen til de communale Bestyrelser vilde stille disse i en meget ubehagelig Stilling, selv om de maatte erkjende, at der burde gøres Noget mod Hundeantallets Sti-

gen, og man har derhos sølt sig overbevist om, at de communale Bestyrelser vilde føle sig opfordrede til at sætte Hundestatten saa lavt, at den ikke kom til at svare til det Niemed, som maatte tilsigtes, idet man jo nemlig maa sætte Afgiften saaledes, at de Vedkommende virkelig komme til at afveje imod hinanden paa den ene Side Fornøielsen af at holde Hund og paa den anden Side den Ubehagelighed at svare Afgift af den. Det er naturligviis det samme Hensyn, som har gjort sig gjældende for Udvalget, naar man har besluttet sig til at ansætte Hundestatten til en bestemt Størrelse, idet man ikke syntes at kunne overlade en saadan Foranstaltning, der i og for sig maa ventes at være lidet populair, fordi Hundeholde er saa udbredt mellem Befolkningen, til de communale Bestyrelser, hvor flygtige Stemninger kunne frembringe en forskjellig Bestatning i forskjellige Nabocommuner, og saaledes fremkalde af den Misnoie, som selvsølgelig vilde opstaae heraf. Udvalget har derfor, som det høie Thing vil see, fastsat, at Stat skal svares, og i det Mindste indenfor visse Grændser fastsat Skattens Størrelse. Man har i denne Henseende holdt sig til, hvad der tidligere har været Fremgangsmaaden her i Landet, idet de tre bestaaende Love om Hundeafgiftens Indførelse hver især har fastsat baade Staten og dens Størrelse og ikke overladt det til Befolkningen selv eller dens valgte Repræsentanter i de mindre Kredse at tage nogen Bestemmelse i saa Henseende. Den udenlandske Lovgivning har i denne Henseende fulgt den selvsamme Fremgangsmaade, idet Lovgivningen i andre Lande, s. Ex. England, Frankrig, Preussen, Baden, Schweiz og andre Steder, baade har fastsat Skatten til noget Bestemt og fastsat, at den skulde svares. Udvalget har imidlertid ikke kunnet see bort fra, deels at der maatte være visse Egne, der virkelig kunde siges at have større Brug for Hunde end andre, navnlig de Egne, hvor der er en meget ringe Befolkning, deels at der ogsaa virkelig er Egne, hvor een Rigsdaler omtrent svarer til Værdien af to Rigsdaler andre Steder. Det har ikke kunnet see bort fra, at inde paa Island's Heber eller overhovedet i de vestlige Egne af Island er een Rigsdaler i contante Penge mere end den